

[Enggaard]

vi gennem denne undersøgelse knap kommet til vejs ende med hensyn til en samlet vurdering af disse ting.

Jeg skal om de fremsatte dagsordensforslag sige, at det forslag, som hr. Camre fremsatte, jo er bemærkelsesværdigt i vores politiske tilværelse i tinget derved, at det som afværgedagsorden ikke indeholder nogen godkendelse af ministerens redegørelse. Det er det, som er det bemærkelsesværdige, og det forstår jeg udmærket, for der vil nok her og dér være en stille frygt for, at der kan falde et skelet eller to ud af skabet endnu i denne sag.

Jeg skal om det dagsordensforslag, som hr. Gammelgaard har fremsat, sige, at det er et forslag, som efter min mening fortjener vedtagelse, fordi det peger på det centrale, nemlig at udvælgelsen ikke har været rimelig, men også undlade i detaljen at gå ind på, hvad ministeren bør gøre. Ministeren har fortsat ansvaret for, hvem der udpeges, det er ikke folketingets opgave at skulle pege decideret på, hvem ministeren bør vælge i en bestemt entreprise.

Men det er folketingets opgave at vurdere, om der i grundlaget for behandlingen af en sag har været nogle principielle problemer, hvor folketinget gerne vil gøre de statslige byggemyndigheder opmærksom på, at man måske er på vej ind i en uheldig praksis, og hvor ministeren i den situation i virkeligheden burde være glad og taknemlig for en smule vejledning fra folketingets side. Desværre har jeg ikke indtryk af, at det ligefrem er det, der er situationen her.

Jeg håber, at vi kan få et fornuftigt fortsat samarbejde og en god dialog vedrørende disse ting, for det er en forståelse mellem folketingets partier og ministeren som ansvarlig administrator, der er brug for for at sikre, at både ænd og bogstav i gældende regler bliver efterfulgt.

Ebba Strange (SF):

Som et af de få folketingsmedlemmer, der ikke er medlem af finansudvalget, der tager ordet i dag, vil jeg gerne sige, at det er en fuldstændig urimelig opgave at sætte folketinget på at skulle tage stilling i en sag, der i så høj grad bygger på materiale, der er tilstillet finansudvalget som fortroligt. Det er ikke folketingets opgave at administrere en licita-

tionssag. Det er folketingets finansudvalg, vi har nedsat til at tage stilling til, om de akter, der lægges frem, af administrativ art fra de forskellige ministre, er forsvarlige. Det er finansudvalgets opgave at stille alle de relevante spørgsmål til ministrene og at få en så dybtgående oplysning, at man synes, sagen er velbelyst, inden man træffer sin endelige afgørelse. Derfor står SF bag det dagsordensforslag, der er stillet af hr. Camre her i dag.

Til hr. Enggaards sidste bemærkninger kan jeg sige, at når jeg er tilfreds med, at der ikke står, at vi tager ministerens redegørelse til efterretning, er det, fordi jeg ved, at heller ikke ministeren kan gå i detaljer med det fortrolige materiale, der er tilstillet folketingets finansudvalg. Derfor ville det også være tvivlsomt for os almindelige medlemmer at skulle tage den til efterretning, når vi ved, at finansudvalget ligger inde med nogle oplysninger, som vi ikke har. Jeg vil ikke bygge afgørelsen af en administrativ sag på, hvad der står i diverse aviser. Jeg ved ikke, hvem der har haft glæde af at få så meget avisskriveri om det her. Jeg vil tro, hr. Gammelgaard har haft en del glæde af det. Jeg er ikke sikker på, at de firmaer, der har været omtalt i aviserne, har haft særlig meget glæde af det, hverken de, der har udbudt sagen i licitation, eller de, der har skullet rådgive ministeren.

På denne baggrund skal jeg undlade at sige mere i denne debat.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der ville være én god grund til, at denne sag endte i folketingssalen, nemlig hvis det blev afslået fra et flertal eller af finansudvalgets formand at søge yderligere oplysninger, når hr. Gammelgaard ønskede det. Det er ikke lykkedes for hr. Gammelgaard gennem de bemærkninger og indlæg, der hidtil er kommet, på nogen måde at gøre sandsynligt, at supplerende oplysninger ikke kunne være fremskaffet eller blev nægtet fremme i finansudvalget. Derfor er jeg helt enig, som jeg allerede har haft lejlighed til at bemærke én gang, i den betragtning, som blev gjort fra flere sider om, at denne sag ikke burde være endt i finansudvalget. Den slags sager skal kun trækkes frem, såfremt man behandles på en urimelig måde, og det vil sige, hvis man nægtes nødvendige oplysninger.